

Voorjaarscongres CDJA in Zeist (nabij Utrecht)

Na een treinrit van slechts enkele uurtjes, zette ik voet op Nederlandse bodem. De zon was van de partij en samen met Lotte, Internationaal Secretaris van CDJA, trok ik de Utrechtse binnenstad in. Daar wachtte Fede uit Slovenië ons op en na een lunch in de schaduw verkenden we het historische stadsgedeelte zoals enkel toeristen dat kunnen: met een boottochtje op de binnenwateren.

Ondanks kleine navigatieproblemen en leeglopende smartphonebatterijen, bereikten we tijdig het hotel op de congreslocatie in Zeist, een halfuurtje rijden van Utrecht. Bij de congresopening viel me meteen het 'meditatief moment' op: een korte verwijzing naar de Bijbel, waarbij een relevante passage wordt uitgelicht als voorbereiding op het congres. Een mooie traditie, maar naar mijn mening erg verwant aan de bestaande partijcultuur. Bij **JONGCD&V** lijkt een dergelijk gebruik ondenkbaar.

De gastspreker was Mona Keijzer, voor CDA lid van de Tweede Kamer. Omdat de discussie over het Nederlandse drugsbeleid weer aanwakkert, sprak zij als CDA-woordvoerder voor onder meer Zorg voornamelijk over dit thema. Eindigen deed ze met een oproep die me toch de wenkbrauwen deed fronsen: ze maande het CDJA aan tot een pleidooi voor een streng drugsbeleid, want "wat is anders nog het verschil tussen jullie en de andere Nederlandse jongerenpartijen?". Een politiek argument gebruiken om jongeren in standpuntbepaling te beïnvloeden is op zich al wat bevreemdend en paternalistisch, maar impliceren dat een drugsstandpunt nog het enige verschil is met andere jongerenpartijen... ik zou me als CDJA'er toch lichtjes geschokt voelen.

Uiteindelijk kreeg de internationale delegatie de gelegenheid om een woordje tot de jonge Nederlandse christendemocraten te richten. Zelf hield ik een redevoering pro samenwerking tussen de christendemocraten in de Benelux, ingebed in onze grote traditie in en uitgebreide mogelijkheden door de Europese Unie. In Nederland is de publieke opinie een stuk eurosceptischer dan bij ons, maar de vele positieve reacties die ik achteraf kreeg, deden me plezier.

De avond werd afgesloten in dancing 'De Koets', waar ik van tevoren al het één en ander over mocht vernemen. Ik zal de kroon niet ontbloten en de details dus voor mezelf houden, maar... Nederlanders blijken altijd wel te vinden voor een stevig feestje. (De pintjes waren wel behoorlijk prijzig. Asjemenou!)

Op de tweede congresdag was iedereen al vroeg uit de veren. Bij ons worden we gewekt met hels tromgeroffel, onze noorderburen zijn gedisciplineerder (één van de restanten van het protestantisme?) en geraken grotendeels op eigen kracht op het appèl. Als lid van de internationale delegatie zag mijn programma er lichtjes anders uit dan dat van de andere congresgangers, maar zeker niet minder boeiend. Op de eerste avond dompelde Hans Van den Heuvel ons onder in de geschiedenis van de Nederlandse christendemocratie, op de tweede dag herinnerde Barend Tensen ons aan de 'core values' van de EVP, waarna we daarover onderling in discussie gingen. Barend werkt aan het Martens Centre, de denktank van de EVP, en schreef over dit onderwerp (samen met onder andere prof. Steven Van Hecke) een publicatie, [hier](#) te lezen. Verder studeert hij nog Wijsbegeerte in Leuven, waar hij al kennismakte met de lokale **JONGCD&V**'ers.

Tussendoor gingen we enkele keren langs bij de plenaire zitting. De discussie om het woord 'stropdas' dan wel 'das' te gebruiken in een resolutie ging mijn spreekwoordelijke petje te boven, maar gelukkig kon ik nog enkele sterke tussenkomsten aanschouwen in andere discussies. De gastspreker op de plenaire sessie was Ronald Plasterk (PvdA), minister van Binnenlandse Zaken en gekscherend weleens 'minister van Lege Dozen' genoemd (wiens curiositeit hierdoor wordt

geprikeld: Google is uw vriend). Hij kreeg enkele pertinente vragen voorgeschoteld door het publiek.

Tot slot kende CDJA ook een democratisch hoogtepunt: interne verkiezingen. Voor elke vacante positie was steeds één kandidaat, dus was de sfeer iets minder gespannen dan op ons laatste congres in Genk – toch zeker voor de kandidaten. Voorzitter Julius Terpstra werd onder luid applaus een tweede mandaat toegekend en de bij ons niet onbekende Jimmy Bastings (hij was erbij in Genk) werd verkozen als effectief lid van het Algemeen Bestuur.

Met een handvol nieuwe telefoonnummers in de achterzak en een heleboel verrijkende gesprekken in het achterhoofd, werd het stilaan tijd om weer huiswaarts te keren. Ik heb enkele zeer goede ervaringen achter de rug, maar ook geleerd dat het gras aan de overkant niet altijd groener is: politieke jongerenpartijen, en zeker de christendemocratische, moeten meer dan ooit een tandje bijsteken om hun plaats in het maatschappelijk debat te bemachtigen en hun meerwaarde te duiden.

Pieter-Jan Crombez

Nationaal Bureau lid **JONGCD&V**

Hoofdredacteur Radikaal

Copyright Dirk Hol

Copyright Dirk Hol